ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ԵՐԱՇԽԱՒՈՐՈՒԱԾ ՈՒՂԻՆ՝ ՀԱՅՐԵՆԱԴԱՐՁՈՒԹԻ՛ՒՆ

Posted on December 10, 2022 by Keghart

Category: Editorials

Խմբագրական, 10 Դեկտեմբեր 2022

Առնուազն հազար տարիէ ի վեր հայ մարդու ճակատագրին անբաժան մասը դարձած է բնօրրանի լքումը, կարծեցեալ աւելի ապահով ու անվտանգ ափերու փնտռտուքը: Այսուհանդերձ, գաղթական հայոց մեծ մասը միշտ վերադարձի յոյսով սնուցած է իր սերունդները:

Հայրենիքի թէ սփիւռքի տարածքին կարեւոր թիւ մը կը կազմեն անոնք, որոնք անկեղծօրէն կը հաւատան թէ հայրենադարձութիւնը էական կարեւորութիւն ունի ազգի գոյատեւման ու յարատեւման համար: Պիտի ուզէինք այս խնդրին մօտենալ սառնասրտօրէն եւ իրատեսօրէն ու չտարուիլ վիպապաշտական հովերով:

1940-ականները չեն, երբ մեր մեծ հայրերու սերունդը երկու կամ երեք գաղթ տեսած էր, հաստատուած երկիրներու լեզուին ու սովորութիւններուն ծանօթ չէր, հայրենի իրականութենէն տեղեակ չէր, իսկ Հայաստանը իրեն «դրախտավայր» կը ներկայացուէր կամ ինք զայն այդպէս կը պատկերացնէր... «Հէ՛յ ջան Երեւան, ջա՛ն քարաւան» երգելով անոնք նաւ բարձրացան: 1960-ականներու հայրենադարձները աւելի իրազեկ էին եւ գիտէին թէ ուր կ’երթային: Սակայն շուտով ջուրի երես ելան դժգոհութիւններ, տրտունջներ, զղջումներ, արտագաղթելու իրաւունք ստանալու համար գոյացան հերթեր ... միայն թէ «ազատէին սովետներու երկրէն»:

Հայրենալքութեան վերջին տասնամեակներու մեծ հոսքերը իրաւամբ կը համեմատուին ստոյգ մահուան առաջնորդող արիւնահեղութեան հետ, յատկապէս երբ Հայրենիքը կը լքեն բնակչութեան արտադրող, երիտասարդ խաւերը՝ սպառնալով մեր ազգի եւ հայրենի պետականութեան բուն իսկ գոյութեան: Անցնող տասնամեակներուն թէ՛ ՀՀ-ի եւ թէ՛ սփիւռքի ազգային-հասարակական գործիչներ եւ պետական այրեր յաճախ մատնանշած են արտագաղթին տուն տուող պատճառները եւ կոչ ըրած Հայրենիքին մէջ մնալու՝ դիմանալով դժուարութիւններուն: Այդ կոչերը որքան ալ եղած են զգացական ու սրտցաւ, չեն կրցած սակայն ետ կեցնել մեր հայրենակիցները իրենց որոշումէն եւ շրջել կացութիւնը՝ հայրենադարձութեամբ, քանի որ, մեր անկեղծ համոզմամբ, ցարդ ոչ մէկ ԼՈՒՐՋ եւ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ աշխատանք տարուած է ազգային համաճարակին առաջքն առնելու ուղղութեամբ: Միայն խօսքեր, լաւագոյն պարագային՝ տարտամ ու անհետեւողական քայլեր...

Այս հանգրուանին հարց կը յառաջանայ թէ՝

- պատկան մարմինները կրնայի՞ն առաջքն առնել այս երեւոյթին,

- ունէի՞ն շարժման թափը կոտրելու լծակներ,

- կարող էին եւ չկրցա՞ն, թէ՞ կենցաղային պայմանները, կարգ ու կանոնի պակասը, անիրաւութիւնը, արժանապատիւ ապրելու հնարաւորութիւններու չքացումը, կամայականութիւնները, պետական քաշքշուկները, իշխանաւոր պատեհապաշտներու

քայքայիչ «աշխատելաոճը», պետական օղակներու մէջ միշտ առկայ փտածութիւնը, հասարակ քաղաքացին հասցուցած էին ծայրահեղ որոշումներ առնելու աստիճանին՝ փրկութեան ելքը գտնելով բնօրրանէն հեռանալու մէջ:

Համաշխարհային բեմին վրայ հայրենալքութեան երեւոյթին կը հանդիպինք քիչ մը ամէնուր՝ Քորէա, Ֆիլիփփիններ, Չինաստան, Հնդկաստան, Միջին Արեւելք, Ափրիկէ, Արեւելեան Եւրոպա, Ռուսաստան...: Հայերուս պարագան այս բոլորէն կ'առանձնանայ այն իմաստով, որ արտահոսքի մեծ տարողութեան պատճառով, մեր դիմաց ցցուած է ազգի վերացման վտանգը, որ «կ'ոռնայ բոլոր քառուղիներէն...» (Շահան Շահնուր):

Իրականութիւններ կան, որոնք կը մերժենք տեսնել, քանի որ ազգիս մեծագոյն մասը կը սիրէ ապրիլ կեղծիքներու եւ պատրանքներու մէջ: Այդպէս աւելի հաճելի է եւ սեփական պատասխանատուութենէ խոյս տալն արդարացնող վիճակ: Իրատեսութիւնը կը ստիպէ մեզի ճիշդ կշռադատել եւ համաճարակին դէմ համապատասխան «դեղամիջոցներ» առնելով զօրացնել դիմադրողականութիւնը:

Կարելի՞ է արհեստավարժ մարդոցմէ բաղկացած յատուկ յանձնախումբերու միջոցով մշակել հայրենադարձութեան ԻՐԱԳՈՐԾԵԼԻ միջոցառումներու համապարփակ ծրագիր:

Մեր պատասխանն է գլխագիր եւ մեծ ԱՅՈ՛ մը:

Կայ մարտահրաւէրներու լեռնաշղթայ մը, զոր պէտք է յաղթահարել, որուն համար յոյժ անհրաժեշտ է գործակցութիւնը Հայրենիքի եւ Սփիւռքի արհեստավարժ մասնագէտներուն: Ճիշդ մտածուած եւ լրջօրէն նախապատրաստուած քայլերով հնարաւոր է Հայրենիքի մէջ արժանապատիւ կեանք ապրելու պայմաններ ստեղծել՝ խթանելու համար հայրենադարձութեան վեհ գործը:

Այս օրերուն, երբ քիչ մը ամէն տեղ պատերազմ է ու կռիւ, հացի պայքար, արեւելքէն եւ արեւմուտքէն՝ ստոյգ սպառնալիք, դաշնակից կարծուած հսկայ պետութեան մը շահերուն զոհ երթալու վտանգ, հայրենադարձութիւնը լրջօրէն ուսումնասիրուելիք ծրագիր մըն է:

Հայրենադարձութեան իրականացման համար կ'առաջարկենք նկատի ունենալ հետեւեալ հիմնակէտերը.

- Պետութեան, համահայկական հարուստ կազմակերպութիւններու (ՀԲԸՄ, Ամերիկայի Հայկական Համագումար, Հայ Առաքելական Եկեղեցի, Ամերիկայի Հայ Աւետարանչական Ընկերակցութիւն եւ այլք), հարուստ անհատներու կամ անհատներու խումբի կողմէ հայրենադարձութեան խթանման ֆոնտի ստեղծում՝ առնուազն մէկ միլիառ տոլարի նախնական դրամագլուխով: Այդ գումարը շատ դիւրին է գոյացնել, եթէ վաճառուին վատ կառավարման պատճառով անտէր ու լքուած մնացած սեփական կալուածները, իսկ ՀՀ պետութիւնը հետապնդէ իրեն նուիրուած եւ կտակուած գումարներուն եւ կալուածներուն իրացումն ու վաճառքը:

- Այդ ֆոնտին կողմէ բնակարանային հսկայական ծրագրի մը իրականացումը: Սեփական տուն կառուցել փափաքողներուն շինարարական նիւթերու տրամադրում՝ երկարաժամկէտ վարկաւորումով: Կարելի է նոյնիսկ նախատեսել առանձին փոքր քաղաքի մը կառուցումը, թէկուզ Երեւանի մերձակայքը՝ անապատացած տարածքներու վրայ:
- Վերոնշեալ կողմերու կամ նոյնիսկ առանձին անհատներու կողմէ յատուկ դրամատան մը ստեղծումը՝ հայրենադարձներուն անհատական գործ ստեղծելու համար վարկեր տրամադրելու համար՝ երկարաժամկէտ եւ ցած տոկոսներով:
- Համարկման -- integration -- ընդհանուր ծրագրի մը կազմումը եւ կիրառումը՝ հաշուի առնելով հոգեբանական, լեզուական, աշխարհայեացքային եւ այլ տարբերութիւնները հաւանական հայրենադարձներուն եւ տեղաբնակ հայութեան միջեւ:
- Հայրենադարձներու առնուազն 5 տարիով զերծ կացուցումը եկամտահարկէ եւ շահութահարկէ (ներկայիս անոնք սեփական իրեղէնի ներածման մաքսատուրքէ զերծ կացուցուած են միայն):
- Հայրանադարձներու իրաւական պաշտպանութիւնը տեղացի ստահակներու հաւանական ոտնձգութիւններէն, եւ անոնց նկատմամբ յանցագործութիւններ գործողներու խիստ պատժումը (օրինակ՝ անոնց նկատմամբ յանցագործները պատժել սովորականէն 2-3 անգամ աւելի մեծ տուգանքով կամ բանտարկութեան պատիժներով):
- Արտակարգ իրավիճակներու պարագային՝ ամէն կերպ սատարումը հայրենադարձներու: Օրինակ, այս տարի ռուսերու մեծ ներհոսքին պատճառով ՀՀ-ի մէջ վարձքերու ահռելի բարձրացումը կը մղէ սուրիահայ եւ լիբանանահայ հայրենադարձ վարձակալները՝ ետ իրենց ձեռքն առնելու գաղթականի ցուպը: Ոչ մէկը կայ իրենց այս վիճակին կարեկցող կամ օգնելու ձեռք երկարող:
- Համահայկական քարոզչական արշաւ՝ բացատրելու հայրենադարձութեան ՓՐԿԱՐԱՐ դերը թէ՛ Հայրենիքի եւ թէ՛ Սփիւռքի համար:

Իսկ թէ հայրենադարձութիւնը ինչպիսի՞ հսկայական դրական ազդեցութիւն կրնայ գործել Հայրենիքի ժողովրդագրութեան, տնտեսութեան, անվտանգութեան եւ այլ մարզերու աշխուժացման ու մեծացման մէջ, իսկ սփիւռքահայն ալ փրկելու ձուլման ԱՆԽՈՒՍԱՓԵԼԻ հեռանկարէն՝ կարիք չկայ բացատրելու:

Հայրենադարձութի՛ւնն է ազգովին փրկութեան ճիշդ ուղին:

ԴԱ՛ՐՁ ԴԷՊԻ ԵՐԿԻՐ. սա՛ է այսօրուան նշանախօսքը, որու գործնականացումը իւրաքանչիւր իսկական հայու ճիտին պարտքն է:

Comments

Viken Attarian – 2022-12-19 13:18:16

Dear Vahakn, Perhaps you have misread me and my proposal for repatriation. In fact, based on your comment, I think you have not read them, but I am certain that you will eventually, since the topic obviously interests you. Please allow me to point out the following: 1. I have NEVER said that the RoA government is our sole political representative. In fact, I do NOT consider them to be my political representative AT ALL, for several reasons (a) I am not a citizen of Armenia, and hence have not elected anyone to any position there; (b) the RoA government has NEVER declared that it represents all Armenians in the world; (c) the constitution of the RoA does NOT say that it is the "hayrenik" of all Armenians around the world. I say this without being legalistic and with all respect to the love and passion of all Armenians for Armenia, Artsakh and all the Armenian lands. 2. In one of the projects that I am proposing (with great amounts of technical and procedural details I might add) is in fact to remedy the above situation by creating Diasporan representation in the Armenian Parliament. I invite you to read it. I believe that the 5 projects (one of which is the large scale Repatriation Project) are all interlinked and none could succeed without the others. You can find the article on Keghart under the title "Unifying the Strategic Intent of All Armenians" and in the details which are in the links in the same article. The Repatriation Project document is in PDF-PowerPoint format and is available in both English and Armenian. 3. What I AM stating in my previous comment to which you responded is that a Repatriation Project on the scale that is necessary (e.g. my proposed one, targeting to bring in 100,000 Armenians within 5 years, with a lot of specific demographics, taxation laws, housing projects, family related policies, budgetary details etc) CAN ONLY FUNCTION if the government of the RoA adopts it (or something similar to it). My point is that such a repatriation project is to be DRIVEN and IMPLEMENTED by the state machinery of the RoA. The Diaspora institutions will cooperate and play their role but they just cannot go around enlisting names and sending people to Armenia. It won't work. Once again, NOT because the government of the RoA does not legally represent the Diasporan Armenians, but because the project is, by definition, a state-level project. Because it involves legislation, prerequisites, state institutions, budgetary allocations, immovable property rights etc etc etc. It is an issue of the proper frame of reference. Thank you for responding to my comment and engaging in a dialog with me. Needless to say, I always welcome any critique of and improvement to the proposals that I have put forward. Paregamoren Viken L. Attarian

Vahakn – 2022-12-17 16:44:29

Mr. Attarian is, of course, correct when he says the RoA government is our sole political representative as we go through these terrible days. But Mr. Attarian is being legalistic. We, in the diaspora, have always described Armenia as our "Hayrenik". Although we live outside Armenia, we consider it our homeland. Many of us have acted upon that belief. That's why the diaspora---individually and organizationally--has offered time, money, and talent to Armenia even when it was behind the so-called Iron Curtain. As active supporters of our homeland, we are entitled to be heard., especially when the RoA is "governed" by an error-prone, facile, and emotionally reckless person.

Viken Attarian – 2022-12-17 12:38:45

Յարգելի Գեղարդի խմբագրութիւն, Ձեր այս յօդուածը ճիշդ է իր պարունակութեամբ: Սկզբունքայնօրէն: Վերջին քառասնօրեայ պատերազմէն ետք բազմիցս անձնապէս անդրադարձած եմ թէ' մամուլով, թէ' համայնքային ու համացանցային ելոյթներով, եւ նոյնիսկ վերջերս ալ պաշտօնական ճանապարհներով փորձած եմ նմանօրինակ ծրագրի մը մանրամասնութիւնները փոխանցել առ որ անկ է: Անոր դուք իսկ անդրադարձաք արտատպելով Diasporarmի կայքէջին վրայ լոյս տեսած գրութիւններս: Այդ ծրագրին բոլոր սկզբնական մանրամասնութիւնները եւ հաշուեցոյցը ամբողջ աշխարհի հայութեան տրամադրելի են տեղեկանալու, հասկնալու եւ վիճելու ու բարելաւելու համար: Կ'ուզեմ սակայն շեշտել թէ այս ծրագրին, նաեւ ձեր կողմէն եւ ուրիշներու կողմէ ալ առաջարկուած որեւէ ծրագրի, գլխաւոր դերակատարը միմիայն ու միմիայն Հայաստանի Հանրապետութեան պետութիւնն է: Ուրիշ կերպ չկրնար ըլլալ: Հայրենադարձութեան ծրագիր մը այո', պէտք է որ ծրագրուի եւ ղեկավարուի Սփիւռքահայ թէ հայրենիքի մէջ բնակող մասնագէտներու կողմէ: Սակայն՝ պէտք է ԻՐԱԳՈՐԾՈՒԻ որպէս համընդհանուր ծրագիր Հայաստանի պետութեան կողմէ, պարզապէս որովհետեւ ատոր համար հիմնական պետական, օրինական, պիւտճէի, մասնագիտական, կառավարական ոլորտներու բազմակողմանի հարցեր կան որոնց պէտք է նախաձեռնել եւ պատրաստուիլ որպէսզի նմանօրինակ ծրագիր մը իրականանայ եւ պսակուի ակնկալուած յաջողութեամբ: Կը խօսինք երկարաշունչ եւ մնայուն շարժումի մը մասին (տասնամեակի մը վրայ երկարող եւ աւելի): Ձեր ընթերցողները կը հրաւիրեմ որպէսզի անոնց ծանօթանան հետեւելով վերոյիշեալ գրութիւններուս պարունակութեան: Հայաստանի պետութեան ուսերուն կ'իյնայ իրագործել այս ծրագիրը, որովհետեւ պետական ծրագիր մըն է եւ իրենք ալ պետութիւն են իսկ սփիւռքահայութիւնը ո'չ: Բարեկամօրէն՝ Վիգէն Լ. Ադդարեան

Harout Bronozian – 2022-12-11 16:10:34

Ցաննկանում եմ շնորհակալություն հայտնել և շնորհավորել « Գեղարդ»-ի խմբագրությանը այս շատ կարևոր և հիմնարար խնդիրը մեր ուշադրությանը հրավիրելու համար, որը պետք է լինի յուրաքանչյուր հայի մտքում և սրտում ամեն օր: Հայրենադարձությունը և վերադարձը մեր հայրենիք նախ և առաջ նպատակ ունի բոլոր մակարդակներում սերտ հարաբերություններ հաստատել Հայաստանի, Արցախի և Սփյուռքի միջև: Ինչպիսի՞ն են եղել Հայաստանի և Սփյուռքի հարաբերությունները վերջին 31 տարիների ընթացքում: Ո՛չ Հայաստանը, ո՛չ Սփյուռքը չեն ունեցել հայրենադարձության հստակ քաղաքականություն, գաղափարախոսություն և համագործակցության ծրագրեր: Հայրենադարձության և վերադարձի գաղափարախոսությունը պետք է հաստատվեր Հայաստանի անկախության առաջին իսկ տարիներից: Եվ դա սկսվում է Հայաստանի և Սփյուռքի երիտասարդ և ավագ սերունդների միջև սերտ հարաբերություններ կառուցելուց: Յուրաքանչյուր հայկական կազմակերպություն պետք է ունենար Հայաստան-Սփյուռք հարաբերությունների հանձնաժողով կամ մարմին, որը կխորացնի հարաբերությունները բոլոր մակարդակներում իրենց միջև: Երկու օր առաջ Գլենդելում ներկա էի Հայ պրոֆեսիոնալների միության, Armenian Professional Society (APS) գալային, որտեղ ներկա էին ավելի քան 200 հյուրեր: Ամբողջ միջոցառումը տեղի ունեցավ անգլերենով: Ներկա էին ասոցիացիայի երեք նախկին նախագահներ ավագ սերնդից, որոնց կազմակերպչական հանձնաժողովը չէր հրավիրել մի քանի խոսք ասելու երիտասարդ մեծամասնության անդամներին: Որքանո՞վ է ավագ սերունդն արել ամեն ինչ, որպեսզի ներգրավվի նոր սերնդի կյանքում, որպեսզի նրանց մեջ ներարկվի հայ ազգային գաղափարախոսության և նպատակների շարունակությունը: Անկախությունից ի վեր Հայաստանի չորս իշխանությունները դեսպաններն ու հյուպատոսներն ի՞նչ են արել այս ուղղությամբ, այս շատ կարևոր հարցի շուրջ: Խնդրում եմ, դիտեք երեք տարի առաջ հայրենադարձության անհրաժեշտության մասին իմ տեսանյութը և հայտնեք ձեր կարծիքը՝ հաշվի առնելով ներկա իրավիճակը Հայաստանում և Սփյուռքում: Շնորհակալություն
https://www.youtube.com/watch?v=EFjsTv_YUX4

Mesrob – 2022-12-10 21:36:44

To Gohar re her expectations of Keghart to suggest mechanism for settling diasporans in Armenia: By raising the urgent issue, "Keghart" has already contributed to the project and fulfilled its journalistic responsibilities. Now, it's up to the RoA government, diaspora institutions, political parties, and churches to put forth practical mechanism ideas.

Hayorti – 2022-12-10 19:29:06

It's estimated that there are 5 to 6 million diaspora Armenians, including those in the Russian Federation. If just 5 percent of 5 million moved to Armenia, they would add 250,000 people to Armenia's shrinking population.

Gohar Shagoyan – 2022-12-10 15:09:13
Գրվում են նպատակները, սակայն ինչ մեխանիզմներ եք առաջարկում հասնելու համար նշվածներից որևէ մեկ խնդրին։

HARRY MARDIROSSIAN – 2022-12-10 12:17:38
Վերնագիրը ճիշտ է եւ ԱՅՈ: ԻՐԱԳՈՐԾԵԼԻ՞--- Անկախութենէն մինչեւ հիմա նոյն հանկերգը գանիցս կրկնուած է, բայց..: Այս սաւառնակը չի թռիր մինչեւ ձախողութեան ախտաճանաչումը չըլլայ, որմէ ետք բոլոր տէր-բայիները կամք պէտք է դրսեւորեն խնդրոյն լուծում տալու: Թշնամին արագընթաց ամեն ինչ գործի դրած է մի առ մի հայ բնակչութեան կրունկները անջատելու այդ հողեն: Հրամայականը մեծ է եւ շտապ:

ANGELA BARSEGHIAN – 2022-12-10 12:09:03
Շատ լավ առաջարկներ ու լուծումներ են տրված այս հոդվածում, արտագաղթի մահացու իրականությունը փոխելու համար...Սակայն, ինչպես, կարծես չի նշված, ամենակարևոր լուծումը, որը հնարավոր չի պարտադրել, դա ԱԶԳԱՅԻՆ, ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ , ԿԱՄՔ, ՈՒ ԾՐԱԳԻՐ պարտադրելն է բոլոր գոյություն ունեցող կազմակերպություններում, որոնք, "Հայի" անվան տակ, գոյություն ունեն, բանկային հաշիվներ ունեն, ու Հայ Ժողովրդի գումարներով են գործում... Հայ Ժողովուրդը այս մահացու իրավիճակին է հասել, նաև այն պատճառով, որ Հայաստանի ու Սփյուռքի ղեկավարությունը, իշխանությունները, ԿԱՄՔ չեն ունեցել, չեն տեսել, ու մինչ օրս էլ ԿԱՄՔ ՉՈՒՆԵՆ, ՉԵՆ ՑԱՆԿԱՆՈՒՄ ՏԵՍՆԵԼ ազգային աղետը, արտագաղթի վտանգները, գիտակցության կամ այլ պատճառներով... Կարծում եմ, ԵԹԵ ԿԱՄՔ ԼԻՆԻ, ԱՊԱ, ԻՆՉՊԵՍ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԵՔ ԱՐԵԼ, ԼԻՔԸ ՆՄԱՆ ՈՒ ԱՅԼ ՄԻՋՈՑՆԵՐՈՎ ՀՆԱՐԱՎՈՐ ԿԼԻՆԻ իրականացնել ներգաղթ, ու ծրագրել ՀԶՈՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔ...Անշուշտ, արտագաղթի ամենակարևոր պատճառներից են, ռազմական, ֆիզիկական ապահովությունը ժողովրդի արտաքին թշնամիներից...որը ՀԶՈՐ ԲԱՆԱԿ է պահանջում...իսկ ներքին ապահովության համար, հարկավոր է ՕՐԵՆՔԻ ՈՒ ԱՐԴԱՐՈՒԹՅԱՆ կարգեր ստեղծել, որպեսզի մարդը, Հայը իրեն ապահով ու երջանիկ զգա Հայրենիքում..

Agop Aintablian – 2022-12-10 10:54:44

Իրականութիւնը անտեսող Հայրենասէրի գրութիւն է որ համահայկական հեռանկար չունի ։ Հայութեան ներկայիս առաջնակարգ հարցերն են ։ 1- Հայրենատիրութիւն - Ա-. Հայաստանի պաշտպանութիւն Բ-Արցախի հարցի լուծում ։ Գ -Արեւմտահայաստանի վերատիրանալ -Վիլսոնեան իրաւարար վճիռի Հետապնդում ։ 2- Հայաստանի վարչակարգի փոփոխութիւն ։ 3- Հայաստանի մէջ երկիրը կողոպտողներու կողոպուտը վերադարձուի պետական գանձարան ։ 4- Հայաստանի սահմաններու հարցը , Արցախի հարցը եւ Վիլսոնեան իրաւարար վճիռը միջազգային դատարան տարուի ։ 5- Հայաստանը զինել գերարդի զէնքերով որպէս զի վերատիրանանք Արցախի “յանձնուած” հայապատկան հողերը եւ 7 շրջանները ։ Սփիւռքը իր դրամական կարողութիւնը պիտի տրամադրէ վերոյիշեալ նպատակները իրականեցնելու համար նախքան մեծամաշտաբ հայրենադարձութիւն կազմակերպելը ։ Հայաստան ապահով երկիր պիտի ըլլայ ներքին եւ արտաքին թշնամիներէ ։ 6- Հայաստանի վարչակարգին պարտադրել սփիւռքի ներկայացուցչութիւն խորհրդարանի մէջ ։ 7- Սփիւռքի ստեղծագործող գիւտարար եւ ծրագրաւորող -ճարտարագէտներ եւ ռազմարդիւնաբերութեան մէջ յառաջադէմ 50-60 անձ Հայաստան հաստատել եւ նորարար գերարդի զէնքեր պատրաստելու համար ։ Երբ վերոյիշեալ կէտերու համար սփիւռքը կը տրամադրէ 1-5 միլլիարդ դոլար , մինչեւ յաջորդ 5 տարի կ'ունենանք միացեալ Հայաստան 162.000 ՔԿՄ տարածութեամբ – Տրապիզոնէն ,Վանէն մինչեւ Արծուաշէն եւ Արաքս գետէն մինչեւ Արտահան ու Կարին (Էրզրում)։ Արեւմտահայաստանի (Վանի ,Բիթլիսի , Կարինի եւ Տրապիզոնի) հողատարածքը կը յանձնուի սփիւռքահայերու բնակեցման ԱՄՆ -ապահովութեան եւ երաշխաւորութեան ենթակայ Թուրքիոյ կամ միջազգային ծախսերով քանի որ հայրենազրկուածները իրենց Հայրենիքը կը վերադառնան ։ Ի հարկ է ԱՄՆ ու միջազգային դատարանը պիտի որոշեն թէ Թուրքիա ինչքա՞ն գումար պէտք է հատուցանէ հայութեան 102 տարի բռնագրաւած հողերու եւ ընդերքիօգտագործման համար։ Եթէ Հայաստան ռազմականօրէն գերիշխէ օդային միջավայրի եւ ԱՄՆ-երաշխաւորէ Վիլսոնեան իրաւարար վճռին , Թուքիա եւ Ատրպէյճան կը պարտաւորուին միջազգային դատարանի որոշումը իրականացնելու։ Այսպիսով Հայկական հարցը, Արցախի հարցը եւ հայրենադարձութեան հարցը կը լուծուի։ Մինչ այդ Հայերէն աշխարհաբարի երկու ճիւղերը կը միացուին գրաբարի վրայ հիմնուած նմանապէս երկու ուղղագրութիւնները կը միացուին։ Հետեւաբար կ՛ունենանք 1- Միացեալ Հայաստան 162.000 ՔԿՄ, 2- Միացեալ մէկ աշխարհաբար եւ մէկ ուղղագրութիւն բոլոր Հայերու համար , 3- Հայաստան դէպի Սեւ ծով ելքով , 4- Ազատագրուած Արեւմտահայաստան ԱՄՆ-ի Ապահովութեամբ եւ երաշխաւորութեամբ , 5- Ռազմականացուած ու ապահով Հայաստան ամբողջական Արցախով եւ Նախիջեւանով ։ Այս պարագային մեծ թիւով հայրենադարձութիւնը նիւթական հարց չի ստեղծեր Հայաստանի պետութեան եւ սփիւռքի կազմակերպութիւններու վրայ։ Հեռանկարային տեսութիւն եւ Հայ ազգի իրաւունքը պաշտպանելու միջազգային կարելիութիւնները շարունակականօրէն պիտի հետապնդուին ազգովին։ Ներկայ պահուն հայրենադարձութիւնը ոչ հեռանկարային է եւ ոչ խոհեմ ։Առողջ մտածողութիւն եւ առողջ հայրենասիրութիւն։ .

Արմենակ Եղիայեան – 2022-12-10 04:29:41

Շնորհաւորելի յօդուած, կը գնահատեմ նախաձեռնութեան այս տրամադրութիւնն ու կոչը: Առողջ մտածողութիւն եւ առողջ հայրենասիրութիւն: